

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/43/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110234872
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5110234872.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX/XX, XXX XX E., adresa na doručovanie: XXX XX A. XX, právne zastúpená: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498 proti žalovanému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/X, XXX XX E., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o. v likvidácii, so sídlom Sládkovičova 167/13, 010 01 Žilina, IČO: 47 232 072, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/254/2010-1253 zo dňa 14. novembra 2024, takto

rozhodol:

I.

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán, ktoré vzniklo uzatvorením ich manželstva dňa 25.09.1993 a zaniklo dňa 30.01.2008, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 27C/61/2006-42 zo dňa 12.12.2007 a to tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal rodinný dom súpisné číslo XX, postavený na pozemku CKN parcela č. 32/3 a CKN parcela č. 30/3, zapísaný na LV č. XXX pre katastrálne územie E., obec E., okres Žilina a pozemok CKN č. 30/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 133 m² a pozemok CKN č. 30/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 89 m², pričom oba pozemky sú zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie E., obec E., okres Žilina, všetko spolu v hodnote 189.871,01 Eur (výrok I.). Žalovaného zaviazal zaplatiť zostatok úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania na základe Zmluvy o poskytnutí podpory FO vo forme: úveru, nenávratného príspevku, číslo zmluvy 511/3991/1997 zo dňa 20.02.1998 vo výške 3.031,16 Eur (výrok II.). Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 58.284,04 Eur, a to v lehote do 90 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania (výrok IV.) a Štátu - Slovenskej republike priznal nárok na náhradu trov konania - trov štátu voči žalobkyňi v rozsahu 50 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok V.) a rovnako priznal Štátu - Slovenskej republike nárok na náhradu trov konania štátu voči žalovanému v rozsahu 50 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok VI.).

2. Počas trvania manželstva strany sporu nadobudli do masy BSM ako aktíva nehnuteľnosti, a to rodinný dom súpisné číslo XX postavený na pozemku CKN parcela č. 30/3 a 32/3, zapísaný na LV č. XXX

pre katastrálne územie E., obec E. a okres Žilina, ako aj pozemky parcelné č. 30/1 o výmere 133 m² zastavaná plocha a nádvorie a pozemok parcelné č. 30/3 o výmere 89 m² zastavaná plocha a nádvorie, oba zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie E., obec E., okres Žilina.

3. Dospel k záveru, že nezistil žiadne výnimočné skutočnosti, okolnosti pre určenie disparity podielov. Odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí č. k. 7Co/64/2022-879 konštatoval, že neboli zistené také výnimočné skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, aby súd nevychádzal z rovnakého podielu oboch manželov na spoločnom majetku. Neboli zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o dôvodnosti odklonu od zásady rovnosti podielov bývalých manželov. Aj podľa ustálenej súdnej praxe výšku podielov môže ovplyvniť napríklad skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, že sa nepričiňoval o nadobudnutie zveľaďovania spoločných vecí a podobne. V danej veci neboli preukázané žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť žalovaným požadovanú disparitu. Ako vyplývalo z vyjadrení oboch strán sporu ani jeden z manželov nebol ochotný bývať u rodičov toho druhého manžela, preto každý, s výnimkou krátkeho časového obdobia kedy spolu žili v prenajatom dome, zostali žiť u svojich rodičov. Napriek tvrdeniam žalovaného o rozvrate manželstva od samého začiatku uvedenému nesvedčí samotné správanie žalobkyne a žalovaného, ktorí obaja akceptujú uvedený stav bývania, hoci neštandardný v zmysle manželského spolužitia, v roku 1994 a 1995 nadobudli pozemky do BSM a v roku 1997 začali stavať rodinný dom, z ktorého dôvodu obaja spoločne aj požiadali o úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Nebolo sporným, že žalobkyňa zabezpečovala osobnú starostlivosť a výchovu ich maloletého dieťaťa. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu relevantných skutočností odôvodňujúcich záver, že by jeho podiel na spoločnom majetku mal byť vyšší ako na strane žalobkyne. Nezistil skutočnosti, okolnosti pre určenie disparity podielov.

4. Medzi stranami sporu nebolo sporným prikázanie rodinného domu, pozemkov do výlučného vlastníctva žalovaného.

Pri stanovení hodnoty nehnuteľností vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Martiny Červenej č. 48/2024 zo dňa 10.04.2024, ktorá stanovila hodnotu nehnuteľností spolu vo výške 189.871,01 eur a to rodinného domu súp. č. XX s príslušenstvom vo výške 181.128,65 eur a pozemkom vo výške 8.742,36 eur. Znalčka určila hodnotu nehnuteľností ku dňu 10.04.2024, t.j. ku dňu vypracovania znaleckého posudku a podľa ich stavu ku dňu zániku BSM, t.j. ku dňu 30.01.2008 (právoplatnosť rozsudku o rozvode manželstva). Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/113/2020 je zrejmé, že pre ocenenie veci na účely vyporiadania BSM, je určujúci stav veci v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom treba vychádzať z cien zodpovedajúcich cenám platným v čase, keď sa BSM vyporiadava. Rovnaký záver bol vyslovený aj v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/53/2019 zo dňa 31.03.2020.

Žalobkyňa súhlasila so znaleckým posudkom Ing. Martiny Červenej č. 48/2024. Žalovaný podal námietky k znaleckému posudku č. 48/2024 Ing. Martiny Červenej, že na strane č. 20 znaleckého posudku je nevhodne použitá trieda v položke 2 poloha nehnuteľnosti, znalčka zvolila triedu I., má za to, že vhodnejšia trieda je II. časti obce mimo obchodného centra, hlavných ulíc a vybraných sídlisk, z dôvodu, že nehnuteľnosť sa nenachádza v obchodnom centre, na hlavnej ulici, ani na vybranom sídlisku obce E.. Žalovaný uviedol, že triedu II. zvolil predchádzajúci znalec Ing. Bogár v znaleckom posudku č. 3/2019, ako aj znalec Ing. Bukovec v znaleckom posudku č. 89/2023. Ďalej namietal na strane 20 znaleckého posudku, že bola nevhodne použitá trieda v položke 19, znalčka zvolila triedu II. dobrá nehnuteľnosť, pričom v popise stavby uviedla, že v čase určovania stavebno-technického stavu k 31.01.2008 bol dom neobývaný a nedokončený, neboli dokončené vybavenia práčovne, sušiarne, kúpeľne, WC, kuchyne fasádne úpravy, podlahy, klampiarske konštrukcie ostatné, dvere v I. PP. Podľa žalovaného z uvedeného ťažko považovať predmetnú stavbu za dobrú nehnuteľnosť, je potrebné ju skôr charakterizovať v triede III. ako priemernú nehnuteľnosť. Žalovaný uviedol, že znalčka dostatočne nezohľadnila stav nehnuteľnosti a to, že základy a pivnica nehnuteľnosti sú postavené zo starej tehly zo zbúraného domu na tejto parcele, že na fotkách v znaleckom posudku č. 3/2019 znalca Ing. Bogára je vidieť, že postavené obvodné murivo nemá izoláciu, murivo v pivnici je celé zvlhnuté a vznikajú veľké praskliny. Okná na celom dome sú drevené s dvojsklom, ktoré je zvnútra zahmlené, samotná znalčka Ing. Červená si zvlhnuté múry vyfotila, ako aj praskliny, aj zahmlené okná, čo však nezohľadnila v znaleckom posudku. Žalovaný poukazoval na neobjektívnosť znalčky, má pochybnosti o nestrannosti znalčky. Obhliadky domu sa okrem žalobkyne a žalovaného zúčastnila aj právna zástupkyňa žalobkyne JUDr. Mikulcová, ktorá mala podľa žalovaného od začiatku zasahovať svojimi vyjadreniami do práce znalčky, snažila

sa ju ovplyvniť, rovnako ju ovplyvňovala aj pri hodnotení polohy nehnuteľnosti. Žalovaný mal za to, že existujú dôvodné pochybnosti o správnosti a objektívnosti znaleckého posudku Ing. Martiny Červenej a navrhol, aby súd pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku č. 89/2023 znalca Ing. Adriana Bukovca zo dňa 12.07.2023 a nie zo znaleckého posudku Ing. Martiny Červenej č. 48/2024.

K uvedeným námietkam sa znalkyňa podrobne vyjadrila vo vyjadrení zo dňa 26.06.2024, v ktorom uviedla k bodu 1/, že v znaleckom posudku na strane 20 pri zatriedovaní nehnuteľností do výpočtu metódy polohovej diferenciácie použila položku 2. Poloha nehnuteľnosti - vzťah k centru obce použila triedu I. obchodné centrá, hlavné ulice a vybrané sídliská. Túto triedu použila z dôvodu, že nehnuteľnosť reálne navštívila a reálne vykonala obhliadku, o čom svedčí aj prezenčná listina z obhliadky (príloha č. 2 znaleckého posudku). Bez reálnej obhliadky na mieste nehnuteľností, in situ, znalec nemôže/ nevie posúdiť dané nehnuteľnosti. Ohodnocované nehnuteľnosti ležia na ulici B., neďaleko kostola a ďalšej hlavnej občianskej vybavenosti obce, na zkludnenej ulici, s rovinatým povrchom, v centre obce. Ide určite o lokalitu v centre obce, zo skúsenosti takáto lokalita je bez pochyb určite trieda I. K bodu 2/ pri zatriedovaní nehnuteľností do výpočtu metódy polohovej diferenciácie použila položku 19. Názor znalca použila triedu II. dobrá nehnuteľnosť. Túto triedu použila z dôvodu, že nehnuteľnosť reálne navštívila a z hľadiska svojej odbornosti, svojich doterajších skúseností a z hľadiska použitia predchádzajúcich tried pri výpočte všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti (trieda 1-18). Za priemernú nehnuteľnosť s triedou III. považuje nehnuteľnosť v menej vhodnej lokalite, s priemerným stavebno-technickým stavom, s priemerným konštrukčno-materiálovým a dispozičným riešením. Ohodnocované nehnuteľnosti rozhodne za priemerné nepovažuje, považuje ich za dobré a takúto triedu v posudku aj použila. To, že uviedla, že v čase určovania stavebno-technického stavu k 31.01.2008 bol dom neobývaný a nedokončený, nebolo dokončené vybavenie práčovne, sušiarne, kúpeľne, WC, kuchyne, fasádne úpravy, podlahy, klampiarske konštrukcie ostatné, dvere v 1.PP - neznamená, že trieda, názor znalca nemôže byť výborná alebo ako použila v posudku ona, dobrá. To by každý rozostavaný dom musel byť priemerný i keď by išlo o nadštandardnú nehnuteľnosť vo výberovej lokalite. Názor znalca na dokončenosti nezávisí, ale závisí na názore znalca (odbornosť, skúsenosti), ktorý by mal zohľadňovať zatriedenie nehnuteľností podľa predošlých znakov (od 1 do 18). Drobné nedostatky (rosenie okien, trhliny v omietke, nie statické, použité murivo bol bežný pórobetón z roku výstavby, sčasti tehla) súvisia s bežným opotrebením stavby, nie z radikálnym ponížením nehnuteľností do nižšej triedy na III. priemerná nehnuteľnosť. Znalkyňa v uvedenom vyjadrení zotrvala na svojich záveroch, ktoré uviedla v znaleckom posudku, svoje závery podrobne odôvodnila. Zo znaleckého posudku vyplýva, že znalkyňa vykonala osobnú obhliadku nehnuteľností, podrobne odôvodnila uvedené položky v znaleckom posudku a to položku č. 2 poloha nehnuteľností (trieda I.) a položku č. 19, ktorú označila ako dobrá nehnuteľnosť (trieda II), tieto zvolené položky podrobne odôvodnila aj vo svojom vyjadrení.

Vo vyjadrení zo dňa 21.08.2024 znalkyňa uviedla, že nikdy nepočula meno a priezvisko A. B., dotčnú osobu nikdy nestretla, nikdy o nej nepočula, taktiež ani jej právnu zástupkyňu. Dotčné osoby videla prvýkrát na obhliadke, taktiež aj p. F. B.. Pri vypracovaní znaleckého posudku postupovala podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, nemala žiadny iný záujem pre strany sporu: žalobkyňu ani žalovaného nemala v úmysle poškodiť, ani im prilepšiť. Pri vypracovaní znaleckého posudku č. 48/2024 postupovala nezáujato a nestranné pre obidve strany sporu.

5. Návrh žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania v zmysle § 207 ods. 3 CSP zamietol, nakoľko mal za to, že nie sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, nejde o obzvlášť závažný prípad vyžadujúci si osobitné vedecké posúdenie a ani závery znalcov nie sú v zrejmom rozpore. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení 05.11.2024 tvrdil, že aj po vyjadrení viacerých znalcov znalkyňa použila nesprávnu metodiku k posúdeniu polohy stavu nehnuteľností, žalovaný tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný mal možnosť do nariadeného pojednávania predložiť znalecký posudok i z jeho strany a nepreukázal žiadne objektívne dôvody, ktoré by mu v tom bránili. Znalecký posudok Ing. Červenej bol doručený právnomu zástupcovi žalovaného 02.05.2024 a návrh na nariadenie znaleckého dokazovania podal až vo vyjadrení doručenom súdu 05.11.2024. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní sa vyjadril, že pokiaľ súd bude názoru, že nie je dôvod na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom, tak žalovaný je ochotný sám požiadať znalecký ústav o vypracovanie znaleckého posudku. V tejto súvislosti poukázal na zásadu hospodárnosti konania, nakoľko konanie trvá od roku 2010, ide o neúčelné zvyšovanie trov konania, predlžovanie súdneho konania. S poukazom na doručenie znaleckého posudku Ing. Červenej právnomu zástupcovi žalovaného dňa 02.05.2024 do nariadeného pojednávania 14.11.2024 (vyše 6 mesiacov) má zato, že žalovaný mal dostatočný časový priestor, aby predložil znalecký posudok z jeho strany. Zároveň poukázal na sudcovskú koncentráciu konania, strany sporu boli v priebehu

konania poučené o sudcovskej koncentrácii konania v predvolaniach na pojednávanie, ako aj vo výzve zo dňa 29.01.2021 a v konečnom dôsledku aj počas účinnosti Občianskeho súdneho poriadku bola povinnosť strany postupovať hospodárne. Pokiaľ právny zástupca žalovaného na pojednávaní sa vyjadril, že žalovaný požiada znalecký ústav o vypracovanie znaleckého posudku, poukázal na zásadu hospodárnosti konania ako aj nato, že znalecký posudok Ing. Červenovej bol doručený právnomu zástupcovi žalovaného 02.05.2024 a žalovaný mal dostatočný časový priestor od mája do novembra 2024 aby zabezpečil znalecký posudok.

6. V pôvodnom rozsudku 28.10.2021 súd vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Kataríny Brezániovej č. 190/2021 zo dňa 15.07.2021, ktorá stanovila hodnotu predmetných nehnuteľností ku dňu 15.07.2021 a uviedla položku 19 ako dobrá nehnuteľnosť, trieda II. Žalovaný vo vyjadrení 16.08.2021 k tomuto znaleckému posudku uviedol, že nemá podstatné pripomienky, z odborného hľadiska ocenenie nehnuteľností nespochybňuje a voči znaleckému posudku nemá námietky. Žalovaný vtedy nenamietal položku 19 v znaleckom posudku Ing. Brezániovej, nenamietal ani iné položky v znaleckom posudku. Hodnota nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu bola v znaleckom posudku ustálená podľa technického stavu ku dňu zániku BSM 30.01.2008 v aktuálnej cenovej úrovni v danom mieste a čase, ku ktorému sa BSM vyporiadava. Po zrušení odvolacím súdom pôvodného rozsudku žalobkyňa predložila znalecký posudok č. 118/2023 Ing. Kataríny Brezániovej zo dňa 05.06.2023, ktorá stanovila hodnotu nehnuteľností ku dňu 05.06.2023 vo výške 192.755,37 Eur a v položke 19 uviedla názor znalca, že ide o dobrú nehnuteľnosť, trieda II.. Tento znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s citovanou judikatúrou, teda vychádzal zo stavu veci ku dňu zániku BSM a ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu. Žalovaný k znaleckému posudku Ing. Brezániovej č. 118/2023 uviedol, že je značne nadhodnotený a nenamietal žiadne konkrétne položky, ani položku 19. Predložil spolu s týmto vyjadrením znalecký posudok č. 89/2023 Ing. Adriána Bukovca zo dňa 12.07.2023, ktorý nemožno aplikovať a z neho vychádzať, nakoľko v závere znalec uviedol: 1/ stav nehnuteľností ku dňu 30.01.2008 a všeobecnú hodnotu – výpočet ku dňu 30.01.2008, 2/ stav nehnuteľností ku dňu 12.07.2023 a všeobecnú hodnotu – výpočtu ku dňu 12.07.2023. Uvedené závery znalca tak nie sú v súlade s ustálenou Judikatúrou Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 4Cdo/113/2020, 2Cdo 9/1997). Žalobkyňa namietala správnosť znaleckého posudku Ing. Bukovca.

7. Znalkyňa G. H., ktorá vypracovala znalecký posudok č. 48/2024 na základe uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 8C/254/2010-11116, podrobne zdôvodnila svoje závery, uviedla, na základe akých skutočností dospela k záveru, čo sa týka polohy nehnuteľnosti a konštatovania, že ide o dobrú nehnuteľnosť (v tabuľkovej časti položka 2 poloha nehnuteľnosti - obchodné centrá, hlavné ulice a vybrané sídliská, trieda I., položka 19 dobrá nehnuteľnosť, trieda II.), uvedené zároveň aj podrobne slovne popísala v časti 3. znaleckého posudku a) Analýza polohy nehnuteľnosti, kde uviedla, že predmetom ohodnotenia je rodinný dom súp. č. XX s príslušenstvom a pozemok parcela CKN č. 30/1 a 30/3 v k.ú. E., na ulici B.. Obec E. s počtom obyvateľov 1542 (k 31.12.2022) je obec na Slovensku v okrese Žilina, asi 9 km na východ od mesta I.. Obec sa nachádza v severovýchodnej časti Žilinskej kotliny, na južnom okraji Kysuckej vrchoviny, asi 8 km východne od centra Žiliny. V tesnej blízkosti na západ sa nachádza výrobný závod Kia Motors Slovakia a MOBIS. Prístup do obce vedie po ceste II/583 (Žilina - Terchová), ktorá vedie stredom obce. Ide o lokalitu v centre obce na vybranej ulici. Dopyt po nehnuteľnostiach podobného typu v porovnaní s ponukou v rovnováhe. Prístup k ohodnocovaným nehnuteľnostiam je z parcely CKN č. 790/2, ktoré je evidovaná na LV č. X, vlastníkom je obec E.. Okolité zástavbu tvoria staršie rodinné domy, novostavby rodinných domov a objekty občianskej vybavenosti štandardného typu. Pozemok pri rodinnom dome je rovinatý, má takmer obdĺžnikový pôdorysný tvar. Ide o rodinný dom samostatne stojaci, čiastočne podpivničený s 1.PP, 1. NP a 1. PK, s výborným dispozičným riešením, vlastným dvorom a predzáhradkou. Hustota obyvateľstva v okolí je priemerná. Nehnuteľnosti ležia v centre obce, autobusová zastávka SAD je vzdialená do 5 minút peši, vlaková zastávka C. nie je v bežnej pešej dostupnosti. Orientácia obytných miestností je prevažne juhozápad, juhovýchod. Ohodnocované nehnuteľnosti sú napojené na verejný električný rozvod, vodovod a plynovod, kanalizácia je riešená do žumpy. Ide tu o lokalitu s blízkosťou lesa do 1000 m. Negatívne účinky okolia na nehnuteľnosť boli zistené bežné. Podľa názoru znalca ide o dobrú nehnuteľnosť. Znalkyňa sa v znaleckom posudku podrobne vyjadrila, prečo určila uvedenú nehnuteľnosť v položke 2 poloha nehnuteľnosti vzťah k centru obce, trieda I., v položke 19 dobrá nehnuteľnosť, trieda II. Znalkyňa položky (2, 19) uviedla jednak v tabuľkovej časti ZP a zároveň sa k nim podrobne slovne vyjadrila aj v popisnej časti znaleckého posudku (str. 18 ZP), zároveň sa znalkyňa podrobne vyjadrila k uvedeným položkám č. 2, 19 aj vo vyjadrení zo dňa 26.06.2024.

Nemožno konštatovať, že závery v znaleckom posudku Ing. Červenej č. 48/2024 a v znaleckom posudku Ing. Brezániovej č. 118/2023 sú v zrejmom rozpore. V danej veci vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Červenej (znalecké dokazovanie bolo nariadené na návrh žalovaného, nakoľko znalecký posudok Ing. Brezániovej č. 118/2023 považoval za nadhodnotený). Nemožno hovoriť ani o zrejmom rozpore medzi znaleckým posudkom Ing. Červenej a znaleckým posudkom Ing. Bukovca č. 89/2023, nejde o rovnocenné znalecké posudky, závery znalca Ing. Bukovca sú v rozpore s ustálenou judikatúrou, ako bolo uvedené. Znalecký posudok Ing. Bukovca nedáva odpoveď na otázku, aká je hodnota nehnuteľností v čase vyporiadania/vypracovania znaleckého posudku zohľadňujúc stav nehnuteľností ku dňu zániku BSM, t.j. ku dňu 30.01.2008, teda v jeho závere nie je uvedená aktuálna hodnota nehnuteľností v stave nehnuteľností ku dňu 30.01.2008.

Pokiaľ ide o znalecký posudok Ing. Bogára č. 3/2019 zo dňa 26.07.2019, na ktorý poukazoval žalovaný taktiež nemožno z neho vychádzať s poukazom na uvedenú hodnotu nehnuteľností ku dňu 26.07.2019 a s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax, kedy je potrebné pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM vychádzať zo stavu veci ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu. Zároveň poukazuje aj na to, že znalec Ing. Bogár v danom znaleckom posudku ohodnotil pozemky vo výške 6.366,96 v rovnakej výške ku dňu zániku BSM, t.j. 30.01.2008 a v tej istej výške aj ku dňu vypracovania znaleckého posudku, t.j. ku dňu 26.07.2019, teda hodnota nehnuteľností - pozemkov bola zo strany znalca stanovená v rovnakej hodnote v roku 2008 a aj v roku 2019, pričom ide o časové rozpätie 11 rokov a je všeobecne známe, že ceny nehnuteľností sa zvyšovali aj v uvedenom období. Pokiaľ znalec v znaleckom posudku uviedol pri položke 2 poloha nehnuteľnosti - časť obce, trieda II. a položka 19 priemerná nehnuteľnosť, trieda III. - uvedené znalec uviedol iba v tabuľkovej časti znaleckého posudku a bližšie slovne nezdôvodnil, nešpecifikoval, prečo určil uvedené položky tak, ako ich uviedol v znaleckom posudku. Proti znaleckému posudku Ing. Bogára podala žalobkyňa námietky dňa 27.08.2019, kde namietala viaceré položky a závery znalca, medzi inými aj názor znalca ako priemerná nehnuteľnosť (položka 19), keď mala za to, že nehnuteľnosť spĺňa všetky náležitosti pre moderné bývanie, namietala aj koeficient všeobecnej situácie, koeficient funkčného využitia územného, koeficient prevyšujúcich faktorov pozemkov atď. Ing. Bogár sa k uvedeným námietkam žalobkyne vyjadril vo vyjadrení zo dňa 03.03.2021, kde k námietke žalobkyne, čo sa týka položky 19 priemerná nehnuteľnosť iba jednou vetou uviedol, že na základe vykonanej obhliadky považuje nehnuteľnosť za primeranú. Bližšie uvedené nezdôvodnil, prečo dospel k takémuto záveru a neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, svoje zdôvodnenia. Iba v tabuľkovej časti znaleckého posudku znalec uviedol položka 19 priemerná nehnuteľnosť, trieda III., položka 2 poloha nehnuteľnosti, časť obce, trieda II., bližšie uvedené ale žiadnym spôsobom slovne nezdôvodnil, nešpecifikoval. V danej veci bol vykonaný výsluch znalca Ing. Bogára na pojednávaní dňa 20.07.2021, znalec na niektoré položené otázky nevedel jednoznačne odpovedať.

Z ničoho nevyplýva, že by znalkyňa Ing. Červená použila nesprávnu metodiku pri vypracovaní znaleckého posudku. Žalovaný svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal a pokiaľ poukazoval na vyjadrenia iných znalcov, žiadne vyjadrenia iných znalcov nepredložil. K vyslovenej pochybnosti o nestrannosti znalkyne žalovaným v zmysle, že zástupkyňa žalobkyne mala zasahovať do práce znalkyne, k tomuto sa vyjadrila znalkyňa vo vyjadrení 21.08.2024, v ktorom uviedla, že pri vypracovaní znaleckého posudku postupovala podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a postupovala nestranne a nezaujato pre obidve strany sporu. Vychádzal teda zo znaleckého posudku č. 48/2024 Ing. Červenej, tento znalecký posudok považoval za objektívny pre rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že je povinnosťou súdu predvolať znalkyňu Ing. Červenú, aby objasnila svoje závery, ide o sporové konanie, kde súd v zmysle CSP vykonáva dôkazy na návrh strán sporu a takýto návrh na vykonanie dôkazu nebol zo strany žalovaného podaný a zároveň znalkyňa sa podrobne vyjadrila k námietkam žalovaného vo svojich písomných vyjadreniach. Podľa znaleckého posudku Ing. Červenej hodnota nehnuteľností predstavuje sumu 189.871,01 Eur, z toho 1-ica predstavuje 94.935,50 Eur a keďže nehnuteľnosti boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, prináleží mu povinnosť vyplatiť žalobkyni titulom vyporiadania sumu vo výške 94.935,50 Eur.

8. Čo sa týka úverov, za pasíva patriace do masy BSM strany sporu zhodne uviedli úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania a to na základe Zmluvy o poskytnutí podpory FO vo forme: úveru, nenávratného príspevku č. zmluvy 511/3991/1997 zo dňa 20.02.1998, kde ako zmluvné strany vystupovali veriteľ: Štátny fond rozvoja bývania a na druhej strane dlžníci: žalobkyňa a žalovaný. Na základe uvedenej zmluvy bol žalobkyni a žalovanému poskytnutý úver vo výške 500.000,-Sk, t.j. 16.596,95 eur a nenávratný príspevok vo výške 150.000,-Sk, t.j. 4.979,08 eur, splátky boli dojednané k 15. dňu v mesiaci.

Podľa potvrdenia zo Štátneho fondu rozvoja bývania zo dňa 17.10.2024 žalovaný zaplatil od 30.01.2008 do 31.10.2024 na daný úver celkovo sumu 14.072,01 eur a do konečnej splatnosti mu zostáva ešte zaplatiť sumu vo výške 3.031,16 eur (čo pozostáva zo sumy nesplatennej istiny do konca splácania v sume 2.853,75 eur a nesplatených úrokov do konca splácania v sume 177,41 eur). Pasíva spolu teda predstavujú sumu 17.103,17 eur, na týchto pasívach sa žalobkyňa a žalovaný majú podieľať každý v jednej polovici, t.j. v sume 8.551,59 eur. V tomto prípade sa žalobkyňa, má podieľať na splatení záväzku v rovnakej miere ako žalovaný, to je v jednej polovici. Teda aj žalobkyňa sa má podieľať na pasívach v jednej polovici, čo predstavuje sumu 8.551,59 eur.

9. Žalovaný poukazoval na to, že výstavba rodinného domu bola realizovaná nielen z úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania, ale aj z pôžičiek od iných fyzických osôb a darovaných finančných prostriedkov od jeho matky. Žalobkyňa tvrdila, že výstavba rodinného domu bola financovaná z úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania a z finančných prostriedkov, ktoré zarobili strany sporu, avšak nepreukázala uvedené tvrdenia, že manželia, t.j. žalobkyňa a žalovaný v tom čase disponovali takými finančnými prostriedkami/príjmami, s ktorými by bolo možné realizovať celú výstavbu rodinného domu v stave ku dňu 30.01.2008. V tomto smere bolo dôkazné bremeno na žalobkyni, ktorá nenavrhol a ani nepredložila žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení ohľadne príjmov, práve naopak, nielen v tomto konaní žalobkyňa poukazovala (ale aj na konania vedené na Okresnom súde Žilina ohľadne výživného na maloleté dieťa sp. zn. 21P/235/2009, sp. zn. 37P/274/2010) poukazovala na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že výstavba rodinného domu bola realizovaná okrem úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 16.596, 95 Eur a nenávratného príspevku vo výške 4.979,08 Eur aj z finančných prostriedkov, ktoré si žalovaný požičal od tretích osôb. Žalovaný svedeckými výpoveďami svedkov J. B., D. K., L. J., L. B. ako aj listinnými dôkazmi preukázal od týchto osôb finančné pôžičky, ktoré aj vrátil fyzickým osobám z úverov a pôžičiek, ktoré si zobral žalovaný za týmto účelom: L. B. - požičal dňa 30.01.1998 žalovanému finančné prostriedky vo výške 260.000,-Kč, žalovaný menovanému vrátil dňa 20.07.2008 sumu 265.000,-Kč a to z úveru poskytnutého spoločnosťou M. N. D., D. na základe zmluvy o úvere zo dňa 12.06.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 420.000,-Kč (mesačná splátka 8.211,-Kč). L. J. - požičal dňa 20.01.1999 žalovanému finančné prostriedky vo výške 250.000,-Kč, žalovaný menovanému vrátil dňa 17.03.2009 sumu 250.000,-Kč a to z úveru poskytnutého spoločnosťou H. A., L. D. na základe zmluvy o úvere zo dňa 05.02.2009, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 200.000,-Kč (mesačná splátka 3.678,-Kč). D. K. - požičal dňa 27.11.2002 žalovanému finančné prostriedky vo výške 150.000,-Kč, žalovaný menovanému vrátil dňa 15.07.2008 sumu 150.000,-Kč a to z úveru poskytnutého spoločnosťou M. N. D., D. na základe zmluvy o úvere zo dňa 12.06.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 420.000,-Kč. J. B. - požičal v období od 22.11.1997 do 22.12.2002 žalovanému finančné prostriedky spolu vo výške 908.387,-Sk, žalovaný menovanému vrátil v období od 30.12.2008 do 29.12.2012 spolu sumu 908.387,-Kč a to z úveru poskytnutého spoločnosťou O. P., L. D. na základe zmluvy o rýchlej pôžičke zo dňa 30.08.2010, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanému vo výške 400.000,-Kč (mesačná splátka 8.869,-Kč), z pôžičky od spoločnosti Quatro (Consumer Finance Holding, a.s.) na základe zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 23.04.2009, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanému vo výške 3.000,-eur (mesačná splátka 122,50 eur), na základe zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 26.03.2010, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanému vo výške 3.000,-eur (mesačná splátka 122,60 eur). Žalovaný preukázal, že na základe zmlúv o pôžičkách mu fyzické osoby požičali finančné prostriedky, ktoré im následne žalovaný vrátil, žalovaný sa vyjadril a preukázal z akých finančných prostriedkov tieto požičané sumy vrátil (z pôžičiek, úverov poskytnutých žalovanému).

10. Pokiaľ ide o finančné prostriedky – dar, ktoré mal žalovaný získať od svojej matky, na základe darovacej zmluvy zo dňa 21.05.1995 vo výške 780.000,- Sk (25.891,26 Eur) v darovacej zmluve bolo uvedené, že matka mu daruje uvedenú sumu na kúpu pozemku č. 30, 31 a 32 a na výstavbu rodinného domu. Ku kúpe pozemkov však došlo ešte pred uzatvorením darovacej zmluvy, a to kúpnu zmluvou zo dňa 27.02.1995 a 29.07.1994. Výpoveď svedkyne B. B. – matky žalovaného vyhodnotil ako nedôveryhodnú a mal pochybnosti o jej vierohodnosti, a to nielen pre blízky vzťah, ale hlavne s poukazom na to, že svedkyňa nevedela konkrétne odpovedať na položené otázky. Nebolo jednoznačne preukázané, že skutočné finančné prostriedky v uvedenej výške svedkyňa mala k dispozícii v tej dobe a že boli skutočne aj reálne darované z jej strany žalovanému. Svedkyňa nevedela jednoznačne uviesť, koľko si našetrila sama a koľko jej dala jej matka a mal za to, že s poukazom na príjem svedkyne v tom období, nemohla si ani reálne nasporiť uvedenú sumu. Nemal teda preukázané, že skutočne finančné prostriedky v uvedenej výške boli svedkyňou darované žalovanému.

11. Žalobkyňa urobila predmetom sporu aj hypotetické nájomné vo výške 36.000,- Eur (1.000,- Eur x 36 mesiacov) za prenájom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a LV č. XXXX od 09.03.2017 argumentujúc § 123 Občianskeho zákonníka majúc za to, že ako polovičná vlastníčka uvedených nehnuteľností má nárok na ich užívanie, resp. na ich úžitkovú hodnotu vo výške 18.000,- Eur. Uvedený nárok vyhodnotil ako nedôvodný, ktorý nemá základ v § 143 a nasledujúce OZ. Šlo o nehnuteľnosti patriace do BSM, ktoré boli predmetom vyporiadania v danom spore, nešlo o nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve strán sporu.

12. Čo sa týka prehlásenia žalovanej zo dňa 24.06.2024 o tom, že neboli použité finančné prostriedky tvoriace BSM manželov na výstavbu rodinného domu, toto prehlásenie bolo napísané v advokátskej kancelárii JUDr. Dušana Chlapíka, pričom právny zástupca žalovaného k uvedenému prehláseniu v priebehu konania uviedol, že obidvaja účastníci darovali matke žalovaného B. B. pozemky, ktoré mali spoločné a dôvodom tohto darovania bolo, že žalobkyňa do budúcnosti nechcela mať nič spoločné s akýmkoľvek majetkom, ktorý by patril do manželstva a tento v podobe dvoch parciel bol darovaný matke žalovaného. Vo vzťahu k stavbe domu bola žalobkyňa oboznámená čo to stálo a vtedy sa vyjadrila, že nechce mať nič spoločné ani so stavbou domu ani s pôžičkami a s ničím ďalším. Dňa 24.06.2024 obidvaja títo účastníci sa k nemu dostavili a na ich požiadanie uvedené prehlásenie vypracoval. Žalobkyňa namietala svoj podpis na tomto vyhlásení, bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru písomoznalectva PhDr. Erika Straková, ktorá vypracovala znalecký posudok a v závere uviedla, že podpis na čestnom prehlásení je pravým, vlastnoručným podpisom žalobkyne. Následne sa žalobkyňa vyjadrila, že uvedené prehlásenie nepodpísala s plným vedomím, museli jej to nejako podstrčiť, pretože nevie, prečo by to robila. Nikdy kvôli tomu nenavštívila kanceláriu JUDr. Chlapíka, ale za iným účelom, a to za účelom darovacej zmluvy, kedy dve parcely, ktoré boli ešte pod tým domom, darovali svokre, matke žalovaného. Žalovaný sa vyjadril, že žalobkyňa ho sama požiadala, že mu podpíše dom, pozemky na neho alebo na jeho mamu, že by to bolo nespravodlivé voči nemu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný darovacou zmluvou dňa 22.06.2024 darovali obdarovanej matke žalovaného pozemky, a to parcelu č. 31 a parcelu č. 32 zapísané na LV č. XXX. Súd mal pochybnosti o pravdivosti výpovede žalobkyne k uvedenému prehláseniu. Svoje tvrdenia, že jej to malo byť podstrčené, že jej nie je zrejmy obsah tohto prehlásenia žiadnym spôsobom nepreukázala. V kontexte aj s tým, že žalobkyňa nepreukázala, z akých finančných prostriedkov mal byť postavený rodinný dom okrem úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania, a to v takom stave, aký bol ku dňu 31.08.2008. Žalobkyňa nepreukázala, že strany disponovali dostatočnými finančnými prostriedkami na celú výstavbu rodinného domu ku stavu január 2008. Mal za to, že žalobkyňa v tomto prehlásení potvrdila iba to, že okrem úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania, aj z iných finančných prostriedkov, ktoré nepatrili do BSM (pôžičky žalovaného) bola realizovaná výstavba rodinného domu. Žalobkyňa si viackrát rozporovala vo svojich vyjadreniach, resp. uvádzala nepravdivé skutočnosti, ako podpis na vyššie uvedenom čestnom prehlásení, podpis na kúpnych zmluvách ohľadne pozemkov zo dňa 29.07.1994 a 27.02.1995. Poukázal na to, že do spisu bolo predložené čestné prehlásenie žalovaného zo dňa 14.03.2016 o tom, že dôvody, ktoré uviedol na vyporiadanie BSM sú vymyslené a nepravdivé, čo žalovaný poprel a predložil znalecký posudok PhDr. Eriky Strakovej č. 26/2023, ktorým preukázal, že na tomto čestnom prehlásení sa nejedná o autentický podpis žalovaného. Konanie o vyporiadanie BSM sa týka strán sporu, t.j. žalobkyne a žalovaného a pokiaľ bolo do spisu predložené toto čestné prehlásenie treťou osobou (neznámou), táto osoba musela mať vedomosť o spore, ktoré prebieha medzi stranami pod sp. zn. 8C/254/2010. Vzhľadom na uvedené súd na takéto čestné prehlásenie neprihliadal.

13. Na základe uvedených skutočností žalovanému boli prikázané do výlučného vlastníctva nehnuteľností a to rodinný dom súp. č. XX a pozemky CKN č. 30/1 a CKN č. 30/3, nehnuteľnosti spolu v hodnote 189.871,01 eur, čiže žalovanému prináleží vyplatiť žalobkyňu na vyrovnanie podielu z titulu uvedených nehnuteľností sumu 94.935,50 eur. Čo sa týka pasív, úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania, žalovaný celkovo zaplatil na daný úver od 30.01.2008 do 31.10.2024 sumu spolu vo výške 14.072,01 eur, do konečnej splatnosti zostáva zaplatiť na daný úver ešte sumu 3.031,16 eur (2.853,75 istina + úroky 177,41 eur). Pasíva spolu teda predstavujú sumu 17.103,17 eur, na týchto pasívach sa má podieľať každý z bývalých manželov v jednej polovici, čo predstavuje teda sumu 8.551,59 eur, teda žalobkyňa je povinná na uvedenom úvere sa podieľať sumou vo výške 8.551,59 eur. Pokiaľ ide vnos z výlučného majetku žalovaného na majetok patriaci do BSM, zohľadnil sumu 30.152,92 eur (zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalovaným a J. B.), polovica z uvedenej sumy je vnosom žalovaného na majetok patriaci do BSM, čo predstavuje sumu 15.076,46 eur; zohľadnil sumu 5.919,73 eur (zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalovaným a D. K.), polovica z uvedenej sumy je vnosom žalovaného na majetok patriaci do BSM, čo predstavuje sumu 2.959,87 eur; zohľadnil sumu 9.866,21 eur (zmluva o

pôžičke uzatvorená medzi žalovaným a L. J.), polovica z uvedenej sumy je vnosom žalovaného na majetok patriaci do BSM, čo predstavuje sumu 4.933,11 eur; zohľadnil sumu 10.260,86 eur (zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalovaným a L. B.), polovica z uvedenej sumy je vnosom žalovaného na majetok patriaci do BSM, čo predstavuje sumu 5.130,43 eur. Vnosy žalovaného do spoločného majetku tak spolu predstavujú sumu 56.199,72 eur a nárok žalovaného voči žalobkyni na vyplatenie náhrady titulom vnosov predstavuje polovicu v sume 28.099,87 eur.

14. Žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 58.284,07 Eur (suma 94.935,50 Eur – 8.551,59 Eur – 28.099,87 Eur). Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plyní po právoplatnosti rozsudku, avšak súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vzhľadom k výške žalovanému uložených povinností stanovil dlhšiu lehotu, a to 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 CSP z dôvodu, že konanie o vyporiadaní BSM je síce návrhovým konaním, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorákoľvek strana v záujme vyporiadať ich spoločný majetok. Súd nie je viazaný návrhmi strán sporu, ale určitý spôsob vyrovnania vzťahu vyplýva z právnych predpisov, preto nemožno hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorej zo strán sporu. Ani jedna zo strán sporu nemala plný úspech s poukazom na to, čo požadovala, preto rozhodol tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

16. Vo veci vznikli i trovy štátu, a to nariadením znaleckého dokazovania, keď znalečné bolo sčasti uhradené z preddavkov strán a z rozpočtových prostriedkov bola uhradená suma 209,99 Eur (znalec Ing. Bogár). Znalčke Ing. Červenej bolo znalečné vyplatené vo výške 700 Eur z preddavku a suma 95,78 Eur z rozpočtových prostriedkov súdu a teda celkové trovy štátu predstavujú sumu 305,77 Eur. S poukazom na výsledok konania vo veci samej ako aj výrok o trovách konania rozhodol tak, že štát má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni a voči žalovanému u každého v rozsahu 50 %.

17. V zákone stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný voči výrokom II. a III., a to z dôvodov v § 365 ods. 1 CSP písm. f/, h/. Pokiaľ ide o výrok II. ohľadne poskytnutého úveru Štátneho fondu rozvoja bývania poukázal na bod 42 a bod 57 napadnutého rozsudku a teda z celkového vyčíslenia je zrejmé, že bol zohľadnený v celom rozsahu podiel žalovaného vo výške 8.551,59 Eur zo zostatku úveru v sume 17.103,17 Eur. V rozpore s týmto skutkovým stavom súd výrokom II. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť zostatok úveru vo výške 3.031,16 Eur a k tomuto výroku sa súd v rozsudku nevyjadril a neodôvodnil k čomu zároveň namietal, že tento výrok nemá ani vecné opodstatnenie. K výroku III. Uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Červenej č. 48/2024, ktorým bola stanovená hodnota nehnuteľností 190.000,- Eur podľa použitej metódy polohovej diferenciacie. Toto tvrdenie znalkyne nie je opodstatnené ako vyplýva zo znaleckého posudku znalkyňa nevychádzala zo stavu nehnuteľností v čase zániku BSM, ale vypočítala ich cenu podľa stavu ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Čo sa týka technického stavu a rozostavanosti rodinného domu, podľa znalkyne táto nevychádza z miestneho šetrenia 08.04.2024 a zo znaleckého posudku č. 3/2019 znalca Ing. Bogára. V tejto súvislosti poukázal na znalecký posudok Ing. Bogára, podľa ktorého nehnuteľnosti predstavovali v čase vypracovania znaleckého posudku 26.07.2019 výšku 104.000,- Eur. Znalčka Ing. Červená neprihliadala na tento znalecký posudok, hoci vo svojom posudku uvádzala, že vychádza aj z tohto posudku. Znalčka Ing. Červená ocenila nehnuteľnosti podľa technického stavu ku dňu vypracovania znaleckého posudku vo výške 190.000,- Eur, na základe metódy polohovej diferenciacie, kým za použitie tejto metódy bola hodnota nehnuteľností podľa znaleckého posudku Ing. Bogára vo výške 104.000,- Eur a podľa Ing. Červenej 190.000,- Eur. K metóde polohovej diferenciacie pri hodnotení nehnuteľností, táto vychádza z polohových kritérií nehnuteľností vo vzťahu ku stanoveným kritériám podľa určeného koeficientu polohovej diferenciacie. Použitý koeficient vyjadruje pomer medzi technickou hodnotou a všeobecnou hodnotou nehnuteľností. Priemerný koeficient polohovej diferenciacie vyplýva z metodiky ÚSI Žilina, ktorý je pre obytné budovy v obciach daný v orientačnom rozpätí 0,2 až 0,3, ich stanovenie je na úvahe znalca. Preto namietal objektívnosť znaleckého posudku Ing. Červenej a navrhoval, aby súd poveril k vypracovaniu znaleckého posudku Ústav súdneho inžinierstva Žilina, ktorý návrh súd zamietol a nepovažoval za potrebné ani vypočítať znalkyňa Ing. Červenú. Boli vypracované dva znalecké posudky, a to znalecký posudok č. 118/2023 Ing. Brezániovou z 05.06.2023 a znalecký posudok č. 89/2023 Ing. Bukovca, ktoré súd nemal za relevantné z dôvodov, že obaja znalci neuviedli vo svojich posudkoch hodnotu nehnuteľností ku dňu 30.01.2008, ale všeobecnú cenu ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Nestotožnili sa s názorom, že súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti pre určenie disparity podielov. So stanoviskom súdu v bode 17. odôvodnenia nesúhlasí, nakoľko je v rozpore s § 150 OZ. Občiansky zákonník nevyvodzuje taxatívne dôvody pre určenie veľkosti spoluvlastníckych podielov, ich uplatnenie závisí od okolností konkrétneho prípadu v záujme zásady spravodlivosti a dobrých

mravov. Poukázal na súdnu prax a mal za to, že čo sa týka potreby maloletých detí v čase zániku BSM neexistovala žiadna konkrétna skutočnosť potreby maloletej dcéry (zdravotný stav, invalidita a podobne). K starostlivosti o rodinu, deti a obstarávanie spoločnej domácnosti nie je použiteľné, teda ani neobstarávala potreby spoločnej domácnosti. K negatívnym okolnostiam o manželstve poukazuje na skutkový stav, podľa ktorého účastníci uzavreli manželstvo dňa 25.09.1993, po uzavretí ktorého začali bývať v rodičovskom dome manžela, z ktorého sa asi po týždni odsťahovala žalobkyňa k svojim rodičom. Dňa 25.01.1994 sa narodila dcéra a po jej narodení žalobkyňa aj s dcérou odišla bývať k svojim rodičom. Napriek žiadostiam žalovaného o obnovenie manželského spolužitia a návratov do spoločnej domácnosti žalobkyňa tak neurobila. V rozvodovom konaní súd prerušil konanie za účelom zmierenia manželov, avšak bezvýsledne, žalobkyňa trvala na rozvoze. Svojevoľným opustením spoločnej domácnosti po piatich dňoch spolužitia a neochote obnoviť manželské spolužitie je nielen krajne ľahostajný prístup žalobkyne k uzavretiu manželstva, ale zároveň aj prejavom žalobkyne, že manželstvo je uzavreté účelovo, bez citového vzťahu k manželovi. Takéto konanie žalobkyne možno zo spoločenského hľadiska kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Z konania žalobkyne vyplýva, že o rodinu a obstarávanie spoločnej domácnosti sa v dôsledku opustenia spoločnej domácnosti nestarala. Pokiaľ ide o to, že v roku 1994 a 1995 mali spoločne nadobudnúť pozemky a v roku 1997 požiadať o úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, tak bolo preukázané, že kúpne zmluvy žalobkyňa odmietla podpísať, z ktorého dôvodu v mene žalobkyne podpísal tieto zmluvy žalovaný a pokiaľ sa týka o úverové zmluvy zo Štátneho fondu rozvoja bývania, túto opätovne odmietla podpísať žalobkyňa a až na naliehanie žalovaného, že bez jej podpisu nebude poskytnutý úver, zmluvu podpísala. Takisto z prehlásenia žalobkyne 24.06.2004, podľa ktorého na výstavbu rodinného domu neboli použité finančné prostriedky tvoriace BSM, žalobkyňa v obave o úspech v spore tvrdila, že listinu nikdy nepodpísala, čo bolo vyvrátené znaleckým posudkom. Následne tvrdila, že táto listina jej bola podstrčená a nevie čo podpísala. Tiež poukázali na záver súdu, že žalobkyňa si viackrát rozporovala vo svojich vyjadreniach alebo uvádzala nepravdivé skutočnosti a do rámca účelových tvrdení žalobkyne s úmyslom dosiahnuť úspech v spore zaraďuje aj návrh žalobkyne, ktorým uplatnila voči žalobcovi ako podielová spoluvlastníčka v 1-ici nárok na zaplatenie 36.000,- Eur titulom nájomného. V súdnej praxi je ustálený právny záver podľa ktorého, ak v rodine jeden z manželov je zárobkovo činný a druhý z manželov sa stará o deti a obstaráva spoločné potreby rodiny, je vyrovňavací podiel z vyporiadania BSM rovnaký. Žalobkyňa po piatich dňoch manželstva opustila bez akéhokoľvek relevantného dôvodu spoločnú rodinu, z ktorého dôvodu použitie § 150 OZ nie je použiteľné pre uplatnenie rovnakých vyporiadavacích podielov, nakoľko žalobkyňa sa svojím konaním zbavila možnosti starať sa o rodinu a zabezpečovanie potrieb spoločnej domácnosti. Tvrdenie, že žalobkyňa sa starala o dcéru zverenú do jej osobnej starostlivosti je nedôvodné, keď pri zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, má druhý rodič zachované rovnocenné právo podieľať sa na potrebách a výchove dieťaťa, čo žalovaný plnil plnením vyživovacej povinnosti a návštevami dieťaťa. V čase zániku BSM bola predmetná nehnuteľnosť stavebne nedokončená, čo potvrdili aj znalecké posudky. Žalovaný v ďalšom období po zániku BSM vykonal všetky ďalšie potrebné stavebné úpravy na dokončenie stavby, ktoré od zániku BSM doteraz udržiava. Podľa súdnej praxe, ak po zániku BSM užíval vec jeden z manželov, pri prikázaní veci do jeho vlastníctva možno vychádzať z ceny veci v čase zániku BSM (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2Cdo/811/2003, rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/73/2007). Súd k tomuto stanovisku nezaujal žiadne stanovisko. Na základe uvedených skutočností považuje napadnutý rozsudok za prekvapivý a jeho odôvodnenie za nepresvedčivé a základné pochybenie vidí v porušení § 365 ods. 1 písm. f) CSP a procesný postup súdu vyúsťujúci v porušení práva žalovaného na spravodlivý súdny proces a jeho rozhodnutie. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

18. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, a to konkrétne proti výroku III., s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Nesúhlasí so sumou 58.284,04 Eur na vyrovnanie podielov s tým, že ako vnos v prospech žalovaného zohľadnil všetky pôžičky poskytnuté žalovanému v celkovej sume 56.192,72 Eur (1.693.075,70 Sk), z ktorého dôvodu jej podiel ponížil o polovicu tejto sumy, a to 28.099,86 Eur. Pokiaľ vychádzal zo znaleckého posudku č. 48/2024 znalkyne Ing. Červenej, s týmto sa stotožnila. V návrhu navrhovala hodnotu nehnuteľností na sumu 199.163,51 Eur, pričom žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že na výstavbu neboli použité peňažné prostriedky patriace do BSM a na pojednávaní uviedol, že bol postavený z finančných prostriedkov, ktoré mu darovala matka a z pôžičiek, ktoré mu poskytol brat a kamaráti, pričom doručil do spisu dôkazy o poskytnutí daru vo výške 780.000,- Sk a pôžičky vo výške 1.693.075,70 Sk, teda spolu v sume 2.473.075,70 Sk a táto suma mala byť údajne použitá na výstavbu rodinného domu, okrem úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania v sume 500.000,- Sk. Celkovo mal tak rodinný dom

postavený v štádiu do zániku BSM za sumu 2.973.075,70 Sk. Táto suma je takmer totožná so sumou, ktorá predstavuje vyporiadací podiel za nehnuteľnosti uvedený žalobkyňou v žalobnom návrhu. Má zato, že žalovaný dodatočne účelovo začal prezentovať existenciu vnosov v podobe daru a pôžičiek, ktoré predstavujú takmer totožnú výšku akej sa žalobkyňa domáha v podanej žalobe. Dar od B. B. bol súdom vyhodnotený ako nepreukázaný. Súd prvej inštancie podľa žalobkyne vážne pochybil, keď dôkazy preložené žalovaným ohľadne pôžičiek vyhodnotil ako preukázané, že finančné prostriedky boli poskytnuté veriteľmi žalovanému. Dáva do pozornosti, že existenciu finančných prostriedkov na účtoch veriteľov nemožno považovať za dôkaz o ich poskytnutí. Je nereálne, aby svedkovia požičiavali žalovanému finančné prostriedky na dobu neurčitú a bezúročne. Svedkovia boli pritom jeho brat a traja kolegovia, tí mali mať finančné prostriedky nasporené z výkonu podnikateľskej činnosti. Žalovaný pritom vykonával rovnakú prácu ako oni, teda je logické, že si mohol rovnako ako oni výstavbu rodinného domu zarobiť svojou podnikateľskou činnosťou. Za najväčšie pochybenie považuje vyhodnotenie všetkých dôkazov o existencii pôžičiek, že tieto mali byť ako vnos použité žalovaným do BSM. O uvedenom neexistuje žiadny dôkaz. Neexistuje žiadny dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, koľko finančných prostriedkov bolo potrebných na postavenie rodinného domu a tiež absentuje akýkoľvek dôkaz o tom, že finančné prostriedky z pôžičiek boli použité na výstavbu rodinného domu. Pokiaľ teda žalobkyňa nepreukázala, z akých finančných prostriedkov bol postavený rodinný dom, tak túto skutočnosť nepreukázal ani žalovaný. Takýmto konaním došlo k hrubému porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces, keď súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že všetky listinné dôkazy týkajúce sa darovacej zmluvy aj zmlúv o pôžičke boli napísané výlučne žalovaným, ktorý sám viedol ich evidenciu bez toho, aby o nich mali druhé strany nejaký doklad. Tieto listinné dôkazy boli vyhotovené ex post podľa toho, koľko predstavuje výplatok koľko si požadovala žalobkyňa a všetky listinné dôkazy predložené žalovaným boli spochybnené a žalobkyňa od začiatku len ich existenciu namietala. Pôžička od L. B. bola žalovaným preukázaná len ním vyhotovenou písomnou zmluvou a dokladom o existencii finančných prostriedkov na účte a osoba pre úmrtie vo veci nevypovedala a súd nekriticky, napriek uvedenému, všetky dôkazy žalovaného akceptoval. Žalovaný sám na prvom pojednávaní uviedol, že ku dňu rozvodu nebol rodinný dom dostavaný, vôbec nebolo postavené vrchné podlažie ani pivnica, dom bol obývatelný len na dve miestnosti a odo dňa rozvodu manželstva sa dom ďalej stavia. Tieto tvrdenia sú dôkazom o zavádzaní žalovaným, a tým jeho nedôveryhodnosti aj v otázke vnosov do BSM. Skutočnosť, že odvolací súd uložil povinnosť zaoberať sa otázkou, z akých finančných prostriedkov bola realizovaná výstavba rodinného domu ešte neznamená, že súd sa má nespravodlivo stotožniť s vymyslenými pôžičkami žalovaného. Má zato, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie vychádza z nedostatočného a nesprávne zisteného skutkového stavu a poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Všetky vyššie uvedené odvolacie dôvody sú dôvodom na zmenu napadnutého rozsudku, nakoľko boli konaním súdu vážne porušené jej práva, vec je nesprávne skutkovo a právne posúdená a rozsudok vo výroku III. je nespravodlivý. Navrhuje zmeniť rozsudok vo výroku III. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie podielov sumu 86.383,92 Eur a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

19. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, pokiaľ namietal výrok II. uviedla, že tento výrok považuje za správny a jeho znenie nepovažuje za vecne neopodstatnené ako uvádza žalovaný. Vo vzťahu k výroku III. ohľadne namietaného znaleckého posudku poukázali na rozhodnutie odvolacieho súdu č. k. 7Co/64/2022 ako aj Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/113/2000. A na záver znaleckého posudku Ing. Červenej na strane 23, kde sa uvádza, že pri určovaní všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností je potrebné vychádzať z ich stavu v čase zániku BSM, t.j. ku dňu právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo manželstvo strán sporu rozvedené dňa 30.01.2008 a v cene zodpovedajúcej a platnej v čase, keď sa BSM vyporiadava. Súdny znalec tak vypracoval znalecký posudok v intenciách zákona a zadania súdu. Ďalej ide o tvrdenú disparitu podielov tak z odvolania žalovaného nevyplývajú nové skutočnosti, ktorými by sa súd prvej inštancie nezaoberal a nebral ich do úvahy pri určení, že je potrebné v danom prípade aplikovať disparitu podielov. Poukazuje na negatívne okolnosti v ich manželstve, pričom argumentuje, že on chcel udržať manželstvo a žalobkyňa trvala na rozvode. Žalobkyňa dáva do pozornosti, že návrh na rozvod podal žalovaný a žalobkyňa s návrhom na rozvod nesúhlasila. Konanie bolo dokonca prerušené za účelom zváženia návrhu a bol to práve žalovaný, ktorý odmietol manželskú poradňu. Tento argument je tak len ďalším zavádzaním žalovaného. Pokiaľ ide o zásluhovosť o nadobudnutie a udržanie majetku, nemožno hovoriť o výlučnej zásluhy žalovaného. Nehnuteľnosti nadobudli v roku 1994 a 1995 a v roku 1997 začali stavať rodinný dom, na ktorý si v roku 1998 zobrali spoločný úver, teda obaja akceptovali stav, že žalobkyňa zabezpečuje osobnú starostlivosť a výchovu

o ich maloleté dieťa a žalovaný sa venoval výstavbe spoločného rodinného domu. Aj žalobkyňa participovala na výstavbe domu. Táto skutočnosť však nemôže byť dôvodom na disparitu podielov, ktorej sa žalovaný domáha, t.j. ich pôvodná dohoda manželov nemôže byť z dôvodu rozvodu manželstva a následného vyporiadania BSM nutnosťou aplikácie disparity podielov. V každom manželstve sú nejakým rozdelené úlohy, a preto ich nie je možné účelovo zneužívať pri vyporiadaní BSM. Naopak žalovaný sa absolútne nezaujímal o spoločnú maloletú dcéru, čo je tiež dôvodom na disparitu podielov, ktorej by sa žalobkyňa mohla domáhať. Poukázala na § 390 písm. a/ CSP a zotrvala na svojom odvolacom návrhu. 20. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne vo vzťahu k výroku III. uviedol, že sám podal odvolanie voči výroku II. a III., z ktorých dôvodov zotrváva na svojom stanovisku vyjadrenom v odvolaní.

21. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali včas sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Hoci sporové strany proti rozsudku podali odvolanie, a to žalovaný v rozsahu výroku II. a III. a žalobkyňa v rozsahu výroku III., odvolací súd poukazuje na to, že v danom prípade sa jedná o závislé výroky, preto je povinný preskúmať rozsudok v celom rozsahu.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávanej veci vecne správne posúdil (rozsah BSM, pôžičky, vnosy z výlučného vlastníctva do BSM, teda z akých prostriedkov bol postavený rodinný dom, hodnota nehnuteľností /vyhodnotenie jednotlivých znaleckých posudkov a námietky k nim/, disparitu strán). Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

24. K odvolacej námietke žalovaného ohľadne poskytnutého úveru Štátneho fondu rozvoja bývania, že z odôvodnenia rozsudku v bodoch 42. a 57., teda z celkového vyčíslenia je zrejmé, že bol zohľadnený v celom rozsahu podiel žalovaného vo výške 8.551,59 Eur zo zostatku úveru v sume 17.103,17 Eur, pričom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť zostatok úveru vo výške 3.031,16 Eur a tento výrok súd neodôvodnil, musí odvolací súd priznať, že súd prvej inštancie nedal úplne odôvodnenie, prečo bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie zvyšku úveru. Z kontextu oboch bodov odôvodnenia je však zrejmé, že k tomu došlo z dôvodu, že žalovaný predmetný úver uhradil po celý čas, teda aj po zániku BSM (v čase od 30.01.2008 do 31.10.2024 uhradil 14.072,01 eur), na ktorú skutočnosť bolo prihladené a podľa vyjadrenia Štátneho fondu rozvoja bývania zo dňa 17.10.2024 zostalo ešte zaplatiť sumu 3.031,16 eur, k čomu výrokom II. zaviazal žalovaného, ale zároveň uvedené v polovici započítal v prospech žalovaného. Teda uzavrel, že od zániku BSM 30.01.2008 bolo potrebné uhradiť sumu 14.072,01 eur (ktorú už uhradil žalovaný) a sumu 3.031,16 eur, na ktorú zaviazal žalovaného, čo spolu predstavuje sumu 17.103,17 eur a každý z bývalých manželov sa na uvedenom podiele v polovici, t.j. v sume 8.551,59 eur, ktorú sumu odpočítal pri výpočte sumy, ktorú je žalovaný povinný vyplatiť žalobkyňi na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného BSM.

25. Ohľadne odvolacej námietky k znaleckým posudkom zo strany žalovaného odvolací súd poukazuje na body 19. – 22., 27. – 38., v ktorých sa súd prvej inštancie podrobne zaoberal všetkými znaleckými posudkami, ktoré boli vo veci vykonané a vyhodnotil ich použiteľnosť pre daný spor či už z časového hľadiska, ako aj z dôvodu správnosti vypracovania v súlade s ustálenou judikatúrou (4Cdo/113/2020, 6Cdo/53/2019), teda že ocenenie veci na účely vyporiadania BSM bolo vykonané tak, že sa vychádzalo zo stavu veci v čase zániku BSM (30.01.2008), avšak stanovením všeobecnej ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu. Taktiež sa zaoberal náležite zo všetkými námietkami sporových strán k znaleckým posudkom. Súd prvej inštancie uvedené správne odôvodnil, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými vo vyššie označených bodoch odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), nakoľko zo strany odvolacieho súdu by sa jednalo iba o opakovanie rovnakých dôvodov. Správne súd prvej inštancie vychádzal zo záverov znaleckého posudku Ing. Červenej č. 48/2024, ktorý bol vypracovaný na uznesenia súdu o nariadení znaleckého dokazovania a bol v súlade s ustálenou judikatúrou.

26. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že boli vypracované dva znalecké posudky, a to znalecký posudok č. 118/2023 Ing. Brezániovou z 05.06.2023 a znalecký posudok č. 89/2023 Ing. Bukovca, ktoré súd nemal za relevantné z dôvodov, že obaja znalci neuviedli vo svojich posudkoch hodnotu nehnuteľností ku dňu 30.01.2008, ale všeobecnú cenu ku dňu vypracovania znaleckého posudku, tak takýto záver súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení nevyslovil. V bode 28. konštatoval, že znalecký posudok č. 118/2023 znalkyne Ing. Brezániovej bol vypracovaný v súlade s citovanou judikatúrou, teda vychádzal zo stavu veci ku dňu zániku BSM a z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu, teda z ocenenia v čase vypracovania znaleckého posudku. K znaleckému posudku č. 89/2023 Ing. Bukovca v bode 29. odôvodnenia uviedol, že tento nie je možné aplikovať z dôvodu, že v závere uviedol: 1. stav nehnuteľností ku dňu 30.01.2008 a všeobecnú cenu nehnuteľností k rovnakému dátumu, 2. stav nehnuteľnosti ku dňu 12.07.2023 a všeobecnú hodnotu k tomu istému dátumu, preto uvedené závery nie sú v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Rovnaké závery vyslovil i v bode 8. odôvodnenia. Súdom bolo nariadené znalecké dokazovanie uznesením zo dňa 10.01.2024 znalkyňou Ing. Červenou z dôvodu námietok žalovaného k znaleckému posudku Ing. Brezániovej č. 118/2023, ktorý považoval za nadhodnotený a navrhoval vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom, čo súd vyhodnotil, že nie je dôvod nariaďovať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom (bod 8. odôvodnenia). V bodoch 24. – 26. podrobnejšie odôvodnil, prečo zamietol návrh žalovaného na vykonanie dôkazu znaleckým ústavom a odvolací súd dopĺňa pokiaľ na pojednávaní dňa 14.11.2024 opäť navrhoval vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom, prípadne, že sám zabezpečí tento znalecký posudok, hoci znalecký posudok Ing. Červenej mu bol doručený už dňa 02.05.2024 a mal možnosť sa k nemu vyjadriť, v čase pojednávania 14.11.2024 ani netvrdil, že medzičasom znalecký ústav už požiadal o vypracovanie znaleckého posudku. Preto súd prvej inštancie správne poukazoval na sudcovskú koncentráciu konania, ako aj na hospodárnosť konania, aj s poukazom na dĺžku celého konania. Vzhľadom na uvedené tvrdenie žalovaného v odvolaní je neopodstatnené.

27. Žalovaný ďalej v odvolaní tvrdil, že podľa súdnej praxe, ak po zániku BSM užíval vec jeden z manželov, pri prikázaní veci do jeho vlastníctva možno vychádzať z ceny veci v čase zániku BSM (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2Cdo/811/2003, rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/73/2007). Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, na ktoré súd prvej inštancie poukazoval aj v tomto rozhodnutí vychádzal z judikatúry Najvyššieho súdu SR ohľadne stanovenia hodnoty vecí, ktoré sú predmetom vyporiadania BSM (4Cdo/113/2020, 6Cdo/53/2019).

Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí 10. októbra 2018 prijalo ako judikát rozhodnutie z 24. januára 2018 sp.zn. 6 Cdo 29/2017 (R 71/2018), právna veta ktorého znie: „Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.“ Pod pojem ustálenej súdnej praxe a pod pojem dovolací súd v zmysle § 421 ods. 1 CSP teda nemožno zahrnúť rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Českej republiky, na ktoré dovolateľka poukazuje vo svojom dovolaní. (3 Cdo 50/2019)

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na definíciu pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ uvedenú v rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 6/2017 zo dňa 06. marca 2017, kde sa uvádza: „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj jednotlivo v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Preto odvolací súd sa necíti byť viazaný rozhodnutiami, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazoval.

28. Ďalej žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle § 150 OZ a nesprávne posúdil disparitu podielov strán. Odvolací súd zdôrazňuje, že odklon od princípu rovnosti podielov v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka je postupom výnimočným, ktorý musí byť opodstatnený konkrétnymi okolnosťami. Zo zásady rovnosti podielov vyplýva, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Ide o vyvratiteľnú právnu domnienku a preto tu má súd možnosť určiť podiely v inom pomere v závislosti od

ďalších hľadísk určených v § 150 Občianskeho zákonníka. Súd pri určení výšky podielov prihliadne na hľadiska uvedené v tretej vete ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, t. j. na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov stará o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Rozdielna výška podielov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva môže byť vyjadrená nielen percentuálne alebo zlomkom, ale i prikázaním určitej veci len jednému z manželov bez toho, aby bol ohľadne nej zaviazaný na finančné vyrovnanie. Výšku podielov môžu ovplyvniť také okolnosti, akou je alkoholizmus, užívanie drog, výkon trestu odňatia slobody, bezdôvodné opustenie domácnosti, ľahkomyselné preberanie záväzkov. V tomto smere odvolací súd nezistil žiadne také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali určenie rôzneho podielu strán konania na vysporiadavanom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a v plnom rozsahu odkazuje na závery súdu prvej inštancie v tejto otázke. Uvedené nezakladá ani oddelené hospodárenie manželov. Manželstvo uzavreli XX.XX.XXXX a rozvedené bolo právoplatne 30.01.2008, pričom návrh na rozvod podal žalovaný v r. 2006, preto tvrdenie, že žalobkyňa trvala na rozvoje je irelevantné. Podľa tvrdenia strán prevažnú časť manželstva nežili v spoločnej domácnosti, keď ani jeden z manželov nebol ochotný bývať u rodičov druhého manžela, preto každý s výnimkou krátko časového obdobia, kedy spolu žili v prenajatom dome, zostali žiť u svojich rodičov. Hoci žili každý u svojich rodičov kupovali v tom čase pozemky na výstavbu rodinného domu, uzavreli zmluvu so ŠFRB za účelom poskytnutia úveru na výstavbu rodinného domu, teda vykonávali spoločne veci a snažili sa spoločne zabezpečiť budúcnosť. Žalovaný následne zabezpečoval stavbu rodinného domu a žalobkyňa vykonávala starostlivosť o ich maloletú dcéru a zabezpečovala jej potreby. V čase rozvodu maloletá dcéra mala 14 rokov, kedy bolo potrebné stále vykonávať starostlivosť o ňu, preto tvrdenie žalovaného v odvolaní, že čo sa týka potreby maloletých detí, v čase zániku BSM neexistovala žiadna konkrétna skutočnosť potreby maloletej dcéry (zdravotný stav, invalidita a pod.) je neopodstatnené. Spôsob spoluzitia manželov (sporových strán) bol dlhodobou oboma akceptovaný, ktorý nakoniec viedol k rozvratu manželstva a príčiny rozvratu manželstva nemali priamy dopad na spoločný majetok a starostlivosť o dieťa. Pokiaľ žalovaný poukazuje na prehlásenie žalobkyne z 24.06.2004, že neboli použité finančné prostriedky tvoriace BSM, súd prvej inštancie v bode 55. odôvodnenia správne prijal záver, že (v kontexte s tým, že žalobkyňa nepreukázala z akých ďalších finančných prostriedkov /okrem úveru ŠFRB/ mal byť postavený rodinný dom, nepreukázala, že disponovali s dostatočnými finančnými prostriedkami na celú výstavbu rodinného domu ku stavu január 2008) potvrdila v tomto prehlásení, že okrem úveru bola realizovaná stavba domu aj z iných finančných prostriedkov, ktoré nepatrili do BSM – pôžičky žalovaného, na ktoré bolo pri vyporiadaní BSM prihladené. Žalovaný relevantnosť odklonu od zásady rovnosti podielov nepreukázal.

29. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že žalovaný nepreukázal poskytnutie pôžičiek od brata a kamarátov, preto súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď tieto odpočítal pri stanovení výšky sumy na vyrovnanie podielov, ako vnosy žalovaného do BSM. Odvolací súd zdôrazňuje, ako bolo konštatované aj v predchádzajúcom bode, že žalobkyňa nepreukázala z akých finančných prostriedkov bola financovaná výstavba rodinného domu, okrem poskytnutého úveru z ŠFRB a skutočnosť že by mali disponovať s dostatočnými finančnými prostriedkami na výstavbu, čo vyplýva aj z obsahu jej prehlásenia z 24.06.2004. Naopak žalovaný produkoval dôkazy o poskytnutí pôžičiek, ktoré mal následne po rozvoje uhrádzať z úverov od bank a pôžičky od nebankovky, tieto dôkazy súd prvého stupňa vyhodnotil v zmysle § 191 CSP v bodoch 47. – 51., na ktoré body odôvodnenia odvolací súd poukazuje, nakoľko sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že pôžička od L. B. bola preukazovaná iba žalovaným vyhotovenou písomnou zmluvou a dokladom o existencii finančných prostriedkov na účte. Výsluch tejto osoby ako svedka pred súdom nebolo možné vykonať vzhľadom k tomu, že tento zomrel dňa XX.XX.XXXX. Preto odvolanie žalobkyne považuje za neopodstatnené.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, s poukazom na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a nedôvodné odvolanie žalobkyne ako aj žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, keď ani jedna strana v odvolacom konaní nemala úspech.

32. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)